

Kycklingpromenaden

Solen lyste härligt från en klarblå himmel när den lilla kycklingen vaknade. Hon gäspade och skakade försiktigt på sina silkesmjuka dun och tittade ut ur hönshuset. Där såg hon att alla de andra kycklingarna och hönorna redan pickade i sig frukosten.

– God morgon, lilla sömntuta! kluckade hönorna välkomnande.

Kycklingen pickade i sig några frukostkorn och tittade längtansfullt ut genom det höga nätet som fanns runt hönsgården. Åh, vad hon gärna ville ge sig av. På andra sidan nätet var gräset grönt och lockande och hon kunde känna i hela kroppen hur skönt det skulle vara att få springa på det.

Hon bestämde sig bums. Hon skulle ut på promenad i den stora världen utanför hönsgården. Med små, nätta steg trippade hon fram till nätet, och kan du tänka dig, där hittade hon ett litet hål som hon lyckades pressa sig igenom.

– Ka-ka-ka, kacklade de andra hönorna, akta dig! Det är farligt där ute! Kom tillbaka!

Men den lilla kycklingen lyssnade inte. Det var så härligt att springa i gräset och hon kände sig lycklig och fri. Det här var livet! Hon följde en liten slingrande väg och njöt av vårens dofter och färger. Plötsligt fick hon syn på en gammal svart katt. Hon stannade och tittade vänligt på honom. Ett sådant djur hade hon aldrig sett förut. Katten satte sig ner och stirrade på kycklingen och slickade sig om nosen. Vilken liten läckerbit, tänkte han. Hon smakar nog gott!

– Vad trevligt att träffas! sa kycklingen. Jag är ute och tar mig en promenad i det sköna vårvädret. Katten trodde inte sina öron. Var kycklingen inte rädd för honom? Trodde hon inte att han var farlig? Vilken liten dumsnut hon var! Han reste sig upp och tog ett steg mot den lilla dunbollen, öppnade munnen och gjorde sig beredd att sluka henne i ett nafs.

– Vov, vov, skällde någon bakom kycklingen och förvånat vände hon sig om. Där kom gårdens stora hund rusande. Katten fick bråttom och gav sig av. Hunden sprang fram till kycklingen och puffade till henne med nosen.

– Hur mår du? gläpste han oroligt. Jag blev så rädd när jag såg dig tillsammans med katten. Förstår du inte att han är farlig! Han älskar små kycklingar. Han äter dem till middag!

– Till middag? sa kycklingen förvånat. Hon tittade efter katten som sprang bort längst vägen.

– Menar du att han skulle äta upp mig? Hunden nickade. Kycklingen gned sig tillgivet mot hundens ben. Vilken tur att hunden kommit.

– Tack snälla du, för att du kom och räddade mig!

– Vov, sa hunden, nästa gång du känner för att ta en promenad får du höra av dig till mig så går vi tillsammans. Kycklingen nickade och tänkte glatt att nu hade hon fått en riktigt stor och beskyddande vän. Det kändes tryggt och bra.

– Ka-ka-ka, kacklade hönorna från hönsgården, det var ju för väl att hunden kom!

Vad den lilla kycklingen heter? Det vet du nog, eller hur!

- Läs sagan för barnen och låt dem gissa vilken sång det handlar om.
- Sjung sången tillsammans.
- Samtala om: En bra vän är härligt att ha, eller hur? Berätta om en gång när du var en riktigt bra vän. Vad gjorde du då? Hur kändes det för dig? Vad tyckte han/hon som du hjälpte?
- Måla sången: Använd ett spännpapper och måla hönsgården med alla kycklingar och hönor. Klistra på påskfjädrar på kropparna. Glöm inte nätet runt omkring. Måla sedan Gullefjun, katten och hunden utanför.

Sångsaga till Idébanken

skriven av Maria Hællquist till sången Gullefjun av Borghild Arnér.